

Womhaj Bóh!

Cizklo 20.
20. meje

Lětnik 4.
1894.

Szerbiske njedzelske kopjenka.

Wudawaju so kóždy sobotu w Šmolerjez knihcizšcežerni w Budyschinje a šu tam dostacž sa šchwórtlětnu pschedplatu 40 np.

Boža Trojiza.

Jan. 3, 3. Š nowa šo narodžicž, to je wjele wjazy hacž šo polěpschowacž, „někotre smylki wotpoložicž a šebi někotre dobre pocžinki pschipožicž. Njendže pschi tym wo šaplatny skutk, wo hojenje na starym, šhorym cžele, ale nowe štworjenje je žadane, nowy narod š wody a š Ducha.

My šo rad Bože džecži mjenujemy; Bože šłowo tež nam to dowoli. (Gal. 3, 26. 27.) Hacž šmy tež wopomnili, šo šu Bože džecži nowe štworjenja? (2. Kor. 5, 17.) Wutroba, niz wjazy šhrobła a bojasna wěž (Jerem. 17, 9), ale Bohu podata, wobtwjerdžena psches hnadu (Šebr. 13, 9), napjelnjena š lubošcžu k bližšemu a k Bohu (Mat. 22, 37), pokladniza wscheho dobrego; wóczko niz wjazy ške (Mat. 6, 23), ale šprawnje na šnjefowe pucže šložene; wucho niz wjazy hłuche pschecžiwu Božemu hłošej, ale pošlusšne na mudrosč wot horjekach; ert niz wjazy pošny šallecža a šhibalštwa, jeschcžerški jed pod hubomaj, šhija wotewrjeny row (Rom. 3, 13), ale ert študžen žiwjenja (Pschišł. 10, 11), šo wuliwazy š Božej šhwalbu, š tym, šštož lubošnje a derje šlincži; ruška niz wjazy wupšchestrjena ša njeprawom a njeskutkom, ale šwólniwa, šnjefowy škutk cžinicž, mjecz a grat džeržecž, Šerusalem twaricž a wobaracž (Meh. 4, 18), rany šahojicž, šylšy šetrčž, škutkowacž taš dołho, hacž je dženi; noha niz wjazy šlazaza na wobemaj šokomaj, ale rune štopy cžinjaza (Šebr. 12, 13), žyle cželo wopor, kotryž je šwjaty, živy a Bohu špodobny. (Rom. 12, 1.)

Šchtó je ša tym pschischoł? Šchtó móže ša tym pschiicž? Šodarmo njerēcži dženkniška šwjata njedžela wo potajnstwije šwjateje Trojizy, wo tym Bosh, š kotrehož,

psches kotrehož, w kotrymž šu wschitke wěžy. Šodarmo njerēcži naše šwjate ščenje wo tym kraleštwje, kotrež Bóh luby šnjef šaloži, wo Ššynu, kiž je š njebjes pschischoł a horje špił do njebjes, wo Duchu jako wo Duchu možy. Cželny cžłowjek njewě nicžo wo nowym narodu, nježada tež po nim, a, hdy by wón po nim žadał, psches šamšne bēdženje a próžowanje njeby tola k temu pschischoł. Šłowy duchowny narod šo nam, kaž cželny narod doštanje.

Šomha nam k temu jenož wotewrjenje wutroby ša myšle Božej lubošcže š cžłowštimi džecžimi, šedžbowanje na šłowo teho, kiž je pucž, wěrnosč a žiwjenje, pomha jenož proštwja: „D, šwjaty Ducho, poš wschał k nam, byđl w naš š twojej hnadu šam.“ Šenož hđžež prošmy, šo nam dawa, ale šo nam tež žyle wěšcže dawa.

Štwor we mni, Božo, cžistu wutrobu a daj mi noweho wěšteho Ducha.“ To je ta proštwja, kotraž dyrbjała šo dženkša dwójžy móžnje pola wšokich a niškich na huby šlascž.

Pschiđž, Božo, šwjaty Ducho k nam

A š twojej hnadu napjeln šam

Dwojich wěrných myšl a wutrobu,

Šim šapal lubošč horjazu.

Šamjen.

Šhoshcžer š Delan

abo

Šak je něchtó š Božej pomožu do rjaneho šamoženja pschischoł.

(Šotracžowanje.)

„Šnjeni, šinascho š tym nihdy njebudže“, wotmolwi jej Jan. „Šlejčže, ja do wscheje tuteje wěžy wjele wěry nimam. Mli šechže

So s dacz, kaž bych ja žadyn tajki muž njebył, kiž mohł tajtele samoženje herbować. Nětotši mi praja: „Ty jo samwěcže dostanješ, hdyž budže wscho wupłacžene.“ Woje dla njech je, kaž sechže bycz. Doniž je w swojim mječku njesměju, budu dale se swojimi kšochčžemi jědžicž. Kaž bychu so mi drusy ludžo smjeli, hdy bych je žnano njedostał. To by potom wschudžom rětało: „Tón je žebi tež hižo myšłik, so je wulki bohaty knješ a nětke tu sažo se swojej karu jědžiti!“ Směju pak hdy te pjenješ wupłacžene, potom chzu s kšochčžejědženjom pschestacž, runjež mje tola trochu mjeršy, dofelž tajteho swojeho džela hiščeže na nihdy žyty nješym.

Ludžo byli hewaf na mnje slě rěczeli a so mnu swoje žorty sehnali, chžyl ja potom to dale czinicž. Tole pak njeschžu mječ. Swoje burške kubleschto mječ, je rjana wěz, a schtož ma pjenješ, budže žebi mōž tajke kupicž. Ja mam, džakowano Bohu, swoju kšěžku a něschto polka s dwěmaj krumicžkomaj, ale pschi swojim jědženju do města žym žebi husto pomyšłik: „Njebył ja žadyn kšochčžer chžyl sa to burš bycz; mohł žebi jeno něhdže mały dwórcžk kupicž, w kotrymž mēł žam sa so a sa swoje džecž došč džela a došč Božeho khlěba. Na tym mēł potom žam sa so došč a chžyl na swojim kubleschku twjerdže žedžecž.“

„Ale hacž tež ma tam te pjenješ něchtó sprawný w swojimaj rukomaj? njemohł waž tam něchtó wo nje pschinješcž?“ woprascha so jeho tón knješ.

„Kaž je mi k wěrje, steja tam wone wěšte“, wotmolwi jemu Jan. Ja wschaf žym s tamnymi ludžimi hižo trochu pšpřtał. Nětomu tamnemu chžych něschto pjenješ sa to dacž, jeli chžyl mi k mojim pjenjšam dopomhacž. Ale temu s tym rjenje pschindžech. Wón mi praji: „Seli macže wy na nje žane swoje prawo, wudostanjeće je wschitke, kaž so žłuscha, hewaf pak žaneho czěrwjehoh pjenješka.“

„Ale fajte žu to wěz“, ta knjeni wscha wuspodžiwana praji, „na tym so dodžiwacž njemōžu, so wy pōdla tajtele žymny wostanjeće, kaž bylo wam to wscho jene. Była ja wascha žona, mi była so pōdla wscha koža na žylym žiwocže rozpuřka!“

„Moja mi ničžo tajtele se žobu nješcžini, kšiba so chžyl jej něchtó do přědka wufasacž, kaž mohla žebi wschu swoju kožu sa so hromadže swješcž“, jej Jan wotmolwi.

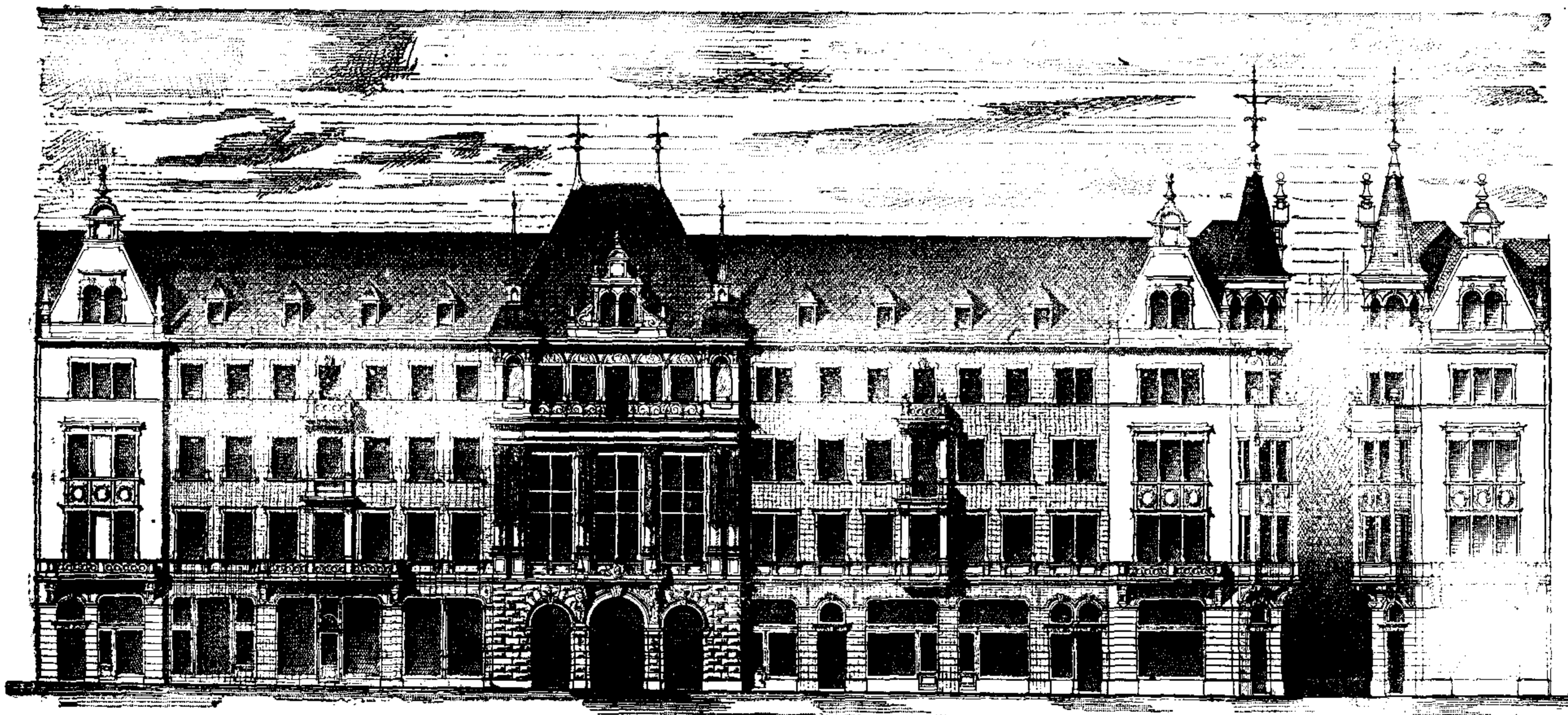
So Jan pschi wschēm swoj rosom wobřhowa a dale se swojimi kšochčžemi jědžesche, runjež bē tajtele sbožowny, so jemu něchtóžkuli jeho samoženje samidži, bē tola wěz, kiž so wschelatim dušchym ludžom spodobasche. Nětotši drusy drje prajachu: „Kajki je tón człowjek tola hlupny, so so pschězo hiščeže se swojimi kšochčžemi dracžuje“, a mējachu s nim swoje směhi. Drusy žebi myšłachu, so byl Jan trochu hlupikožty, duž pschindžechu k jemu, so chžyli jemu dobru radu dacž, ale pōdla chžychu žami sa so w mutnym ložicž. Něchtó chžyše jemu jeho herbštw wotkupicž: „Ty na nihdy žaneho czěrwjehoh pjenješka njedostanješ a prožek žebi na schiju pojšnjesh. Schto wē, fajki smēje s tej wěz junu kōnz. Něchtóžkuliz je mēł dołhe lēta tajtele prožek na schiji a njeje žimy jeho kōnz docžakał. S wotkel pjenješ došč wosmjesh, tajkiche adwokatow do žyteje wole nařycžicž a jim dotřkacž?“

„Šlejeće“, wotmolwi Jan tajtim dobru radudawarjam, „na žwěcže wschaf je wscho, wschitko njenēšte. Tule kšwilu pak chzu mojej wěz dacž po swojej koliji hič, a dyrbjał žam junu ničžo njewudostacž, smēju potom tež kšwile došč pschibladowacž.“

Ale jako bē cžas tu, dosta Jan pišmo, so dyrbi do mēsta pschicž a dosta tam swoje pjenješ wschē wupłacžene. Za wěz bē skōncžena a Jan na jene dobo samožity muž.

(Skōncženje pschichodnje.)

Macičzna prošwa!

Lubowani Šerbja!

Rōždy lub, kiž chže bycz šdžekany a widžany, njech je wulki abo mały, njech je žamostatny abo niž, ma swoje narodne řjedžisčęzo, swoje šhromadne kulturne wustawy, swoje narodne museje a džiwadla, swoje akademije a university, kotrež žebi wyřoko waži a haji woprujo sa jich šdžerženje, wupyščenje, powyščenje lēto wot lēta wjele pjenješ. Našch řerbški lub pak nima dotal žaneho widomneho řjedžisčęza, žaneho šhromadneho statoka, kotryž by šdobnje wo jeho narodnym byczu a kulturnym žiwjenju řwědžik.

Tutón njedostatł sačuwajo je naše jenicžke šhromadne towarštw „Macica Serbska“ w Budyščinje, sałożene w l. 1847 wot našich horliwych a woporniwch wōtcžinzow Žakubo, Šeslerja, Šsmolerja, Žmija, Šhornika, Škšepōłskeho, Wula, Žencža, Bartka a mnohich drubich, w najřejšim džele Budyščina, hlowneho mēsta našeje Łužicy, na lawskich řřebjach a rōžku lawsteje hařy w l. 1873 wobšchěrnna na 1450 □ m. wulku ležownosč nabyło s wotpohladom, so by so tam mēsto njenahladnych, sa řerbške nalež-

nosčje njedobahazych a mēlo wunoschazych starých twarjenjow wulki, řerbškeho luda hōdny řerbški dom natwarik.

Našch Šerbški Macičny Dom ma bycz widomne řjedžisčęzo žyšeho řerbškeho luda, wschitkich řerbških towarštwow, wschēch našich sprawných a bohospodobnych prožowanjow sa šdžerženje rjaneje řerbškeje rěcže a řerbškeje konservativneje myšle, sa roswicže a šmōžnjenje řerbškeho rotarštw a hospodarštw, sa hajenje dobrých řerbškihwaschjow, sa wobřhowanje a wobtwjerdženje kralošwěrných, kšchescžianskich počžinkow, kotrež našch luby řerbški lud wōžebje wušnamjenjeju.

Našch Šerbški Macičny Dom ma wschitkim Šerbam řłusčecž a řłuzicž a duž ma so tež wot wschitkich Šerbow se šhromadnymi řřebkami, se šjednocženymi mezami twaricž.

Kajki budže jeho dostojny šwontowny napohlad, widžicže wy, lubi Šerbja, na horjekach pschidatym wobrasu. We žebi nutškach pak ma wón wōžebje wobřahowacž: řerbšku knihownju, řerbški museum, Šhornikowu jstwu se řerbškej cžitařnju, knihištkad Macičicy Šerbškeje

a berbskeju knihowneju towarštwow, archiv wschitkich berbskich sředno-
czenstwow, berbsku knihowneju a knihowneju, expediturju berbskich
nowin a časopisow, wjetšchi a mjeńšchi sal i pschibitnymi měštno-
icjami sa berbske spěwaniske swjedženje, koncerty a dźiwadlowe pschod-
stajenja, sa poschodjenje pschodstwow a wubjerlow a sa porjadne
a wurjadne sšromadźišny wschitkich berbskich towarštwow (Maćicy
Serbskeje, Towarštwu Pomocy, knihowneju towarštwow, berbskich
duchowenskich a wučerškich konferencow, berbskich bježadow, burškich
towarštwow a nalutowarštwow, spěwaniskich a mišioniskich towarštwow
atd.), dale wulki hosćeniz i pschistojnym restaurantom a došahaznymi
hróbjemi sa wupřahowanje, se spodobnej, našim berbskim žonškim
lubej kšofejownju a i tunjej korežmiczku sa kšudšich wopytowarštwow
měšćezaniskich wikow, skónčnje tež hłowne sšlady našich burškich
towarštwow. Tak namakaja w Serbskim Maćičnym Domje
wschitzy Šerbja, kiž su w Budyschinje a kiž do Budyschina
pschitadzeju, bohaczi a kšudzi, mužy a žony, stari a mlodzi swoju
hospodu, swoju domišnu, najpschibódniše měštno sa wotpocžinł a
wofšewjenje. We nim seńdu so woni šebotu se swojimi snatymi
a pscheczelemi, do njeho sčelu starišchi swoje dorosčene dječzi, kotrež
sa nich na wiki du, k wobjedu abo na kšofej, wjedzizy derje, so su
tam šakitane pschod wschēm sšlōdnym towarštwom, pschod wschēm
nakazaznymi wučzbami našeho časa, kotrež so tu a tam w měštach
wupjeraju. Tu so wschitzy Šerbja i časom pschego bóle šesnaja
a jako jena wulka kšesćezaniska swōjba čujuja. Pschetož kšesćezaniski
duch ma knježicž wschudze a stajnje w Serbskim Maćičnym Domje.

Mnohe rjane a wobšěrne kšlady, mnohe pschiprawne wobydlenja,
berbska knihowneju a knihowneju, hosćeniz i wjetšchim a mjeńšchim
šalom, kotrež budzetaj wschēm dobrym měšćezaniskim a krajnym towar-
štwam k trjebanju wotewrjenej, budža došahaze šredki podawacž
sa šberženje Serbskeho Maćičneho Doma, sa porjadne placženje danje
a sa wotplacžowanje dołha, kiž so na njōn wosmjje. Šsmēmny
wocžacž, so so sa 25 lēt wschōn dołh wotplaczi.

Ležownosč se starymi twarženjemi placzesče na 71,000 hr. je
pač dženka po wupraženju wěžnowstojnych mužow psches 100,000 hr.
winošta. Na nej steji jenož hišće 19,800 hr. hypotekarskeho dołha
Wottorhanje starych twarženjow a wotmyšlena nowotwarba budže
nimale 250,000 hr. placžicž, tak so budže potom žyła ležownosč
i nowym Maćičnym Domom i najmjeńšcha 350,000 hrimnow hōdna.

Lētne dołhody i noweho domu budža po nadrobnyh a ništo-
džeržanym woblicženju dweju twarškeju mišctrow na 13,400 —
14,000 hrimnow wučžinjecž, tak so by Maćica Serbska, hdy by žyly
sa twar trēbny kapital na pocžonku wsacž dyrbjata, pschego hišće
kōžde lētō nēšto tyšaz hrimnow k wotplacžowanju dołha a k spēcho-
wanju wužitnych berbskich naležnosčow mēka. Tola pač potom
pschego njeby rjany nowy dom našchemu lubemu Šerbowštwu
tōn wužitk nješł, kotryž ma po prawym njesč; pschetož mamy wjele
duchowenskich a šwētnych, wučženych a hospodarškich naležnosčow, kotrež
maju so nusnje podpjeracž a spēchowacž, mjes nimi wošebje wu-
dawanje wschelakich pobožnych, powučžaznych a wučženych knihow sa
našch lud a našche šchule, podpjeranje kšudych berbskich studowaznych
mlōdženzow atd.

Duž je nusno, lubowani Šerbja, so my wošebje dobro-
wōlne dary sa nowy berbski dom sšladujmy a wschitzy po šwo-
jich mozach dawamy, tak so by mohlo ras i polnym prawom
rēlacž: Šerbja, žyly berbski lud, bohaczi a kšudzi, wučzeni a
njewučzeni, měšćenjo a wješnjenjo su šebi riki podali a sšromadnje
šwōj berbski dom w Budyschinje natwarili. Haj, pokazmy šjawnje,
so nješmy jenož dobri hospodarjo, ale tež nadobnje smyšleni ludžo,
hōdni šynojo a hōdne džowki swojich šprawnych a šlawnych, pobož-
nych a konservativnych wōtzow! — A sčtož budže potom hišće
sa twar brachowacž, to čzemy nadobycž i wudacžom hypotekaršizy
šapřaných podželných listow, wo čzimž posdžišcho.

Dotelž pač ma so i twarženjom noweho doma wschelakich nus-
waznych pschicžinow dla hišće lētšca na Michala šapocžecž, kšwatajmy,
lubi berbszy bratšja, tutōn našch kšwalobny nadawł, tutōn špomozny
wōtčžinški škut wuwjesčž, sšladujmy hnydom našche dary do rukow
dowērnikow Maćicy Serbskeje abo wotodajmy je hnydom šami
w Budyschinje pač pschodstwyje twarškeho wubjerka knješej Bartkej
(kantor emer. J. Bartko, Banken, Willhenerstraße 7.) pač polkad-
nitej M. S. knješej Wjerweje (Kaufmann M. Alörbe, Banken, Fleisch-
markt), a natwaršmy šebi tak se sšromadnymi mozami našche widomne
šredžičež, našch Serbski Maćičny Dom, so bychu našche dječzi a
dječidječzi hacž do najdalšich časow widžate, tak šmy my našchu
rjanu berbsku rēčž lubowali, našche kšwalobne berbske waschnja a
pocžinłi wopokasowali, a so bychu našchi potomnižy wužiwajzy plōdy

našche horliwosče a woporniwosče naš hišće w rowje i džakow-
nosču wopominali a šbōžnjowali. Serbski Maćičny Dom budže
drohe, lube, wobštajne šnamjo praweho berbskeho ducha, nadobneje
berbskeje myšle!

Šwitowacž budžemy wschitke dary porjadnje w „Šerbškich
Nowinach“ a we „Wužizy“. Tež najmjeńšchi dar je kšwalby hōdny
a so i džakom pschiwosmjje jako twarški kamuschł k nowemu domej.
Ščtož pač i dobom abo w bēhu 5 lēt i najmjeńšcha 100 hr. dari,
štupi do rjada šakladnikow (šakožerjow) Serbskeho Maćičneho
Doma, a sčtož i debom abo sa 5 lēt i najmjeńšcha 1000 hr. dari,
štanje so i dobročzelom Maćicy Serbskeje a wuwoli so sa jeje
„čžestneho šobustawa“. Šakladnižy a dobročželjo šapřaja so
do wošebitych přmjatnych knihow a wopominaju so i džakownosču
kōžde 3. lētō šjawnje na hłownej sšromadžišnje Maćicy Serbskeje.

Duž dawajmy hnydom a wschitzy, kōždy po šwojich mozach,
a šlōdujmy pschiladnych horliwych daricželow i poschodnjeho časa,
wet kotrychž su jedyn 5000 hr., druhi po 100 hr. wob lētō dawajo
detal hromadže 900 hr., tšeczi 500 hr., nētotji 100 hr. darili; a tšjo
su šlubili časž žiwjenja kōžde lētō 15 hr. jako dar sa dom a hžjo
šapocželi do Maćičneje polkadnižy škladowacž. Šdy by jenož wjetšchi
džel našich šamožitych Šerbow nēkał po tutych pschiladach čžinł,
hdy by hnydom kōždy šobustaw M. S., kōždy jeje dowērnik, kōždy
wōtčžinšzy smyšleny, nadobny Šerb i duchownymi, čželnymi a
pjenježnymi mozami twar Serbskeho Maćičneho Doma spēchowal,
potom mohla Maćica Serbska i radočču swoje wōtčžinške wot-
myšlenje k čžesčzi a wužitku našeho Šerbowštwu, haj žylyje Wužizy
bjes šadžewka wuwjesčž a i dobrej nadžizy na Michala t. l. i twarom
noweho doma šapocžecž, a žyly našch berbski narod mohł w lēčze
1897 wažny jubilej 50lētneho wobštacžca a špomozneho škutkowanja
Maćicy Serbskeje w krašnym nowym Serbskim Maćičnym Domje
na hōdne, šwjatocžne waschnje i nami hromadže šwječicž. To
daj Wōh Wjeršchny!

W Budyschinje, šwjatki (13. meje) 1894.

Šarač dr. Kalich, pschodstwyje. — Can. cap. schol. Šučžanški
mēštopschodstwyje. — Šar. Škala, pišmawjedžer. — Pschekupž Wjerwa
polkadnik. — Wschšchi šeminarški wučer Šiedler, knihownik. —
Kantor Šapler, knihsšladnik. — Šarač lic. theol. rycžer Šmisch,
čžestny pschodstwyje a pschodstwyje wubjerka M. S. — Kantor emer.
rycžer Bartko, šarjadowal Maćičneho Domu a pschodstwyje twar-
škeho wubjerka. — Gymasialny wschšchi wučer dr. Wuka, redaktor
Casop. Mać. Šerb. a pišmawjedžer twarškeho wubjerka.

Jako wubjerkownižy M. S.: šar. Šencž-Palowski, měšćezan-
ški wučer Šommer; šarač Šubiza-Butečžanški, hłowny dowērnik
M. S. šarač Wrožak-Budešćezanški.

Jako šobustawy twarškeho wubjerka: Can. šarač rycžer
Šerrmann-Wotrowski, hłowny dowērnik; diaconus Šschizhan-
Šobžiški, hłowny dowērnik; šaplan Šjencž-Budyski, dowērnik; šar.
Šenik-Šlētjanški, hłowny dowērnik; šarač Šólčž-Budyschintški,
hłowny dowērnik; kantor Šordan-Popojški, hłowny dowērnik;
kubler Šerł, šakški šejmški šapōšlanž; kubler Šokla-Šišak, šakški
šejmški šapōšlanž; kubler Wlyńk-Šjemšerčžanški; dr. med. Šachel
w Šancžizach; šar. Šencž-Šetlicžanški; kubler Šsmōla-Špytowški;
šaplan Šchewčžik-Lubijški; žyrkw. wučž. Šjenka-Šōžencžanški;
kubler Wicžas-Šōžencžanški; kubler Žyž-Štrōžišćezanški; šaplan
Šowal-Šadworški; kubler Šur-Šunšowški; kubler Škop-Šschiw-
Šoršćezanški; kubler Šalich-Bēlcžecžanški; kubler Wēt-Šaschowski.
Mk.

Mišionški šwjedžen w Budešćezach.

Budešćezanška wošada, kotraž je loni šwōj Wōži dom rjenje
wobnowila a porjenščila, bēšche na tšeczi džer šwjatkow pschecželow
šwjateho mišionštwu bjes pōhanami k wulkemu mišionškemu šwje-
dženju pscheprošyla. A bohacze bēchu pschilchli i bliska a i daloka.
Šerbške šemščenje so w 1/23 hodžinach šapocžca. Šopolniju
w druhej hodžinje so šwjedženški čas (wjetšche šchulške dječzi,
mlōdosčž, wschelake towarštwu, kiž w wošadže wobšteja a žyrkwini
prijōdštejerjo) šestupa a i delnjeje wšy na dwōrnishćežo čžehnjelše,
so by tam šwjedženškich hosčzi, kiž i popōdnišchim časom i mēšta
pschijēdžechu, powital. Wot dwōrnishćežca so šwjedženški čas, pod
šyntami hūdžby a šwonow, hnydom do Wōžeho doma pōda, kotrehož
woštarnishćežo bē i šwētkami a rostlinami rjenje wudebjene. Naj-
rjenšcha pycha Wōžeho doma pač bēšche wulka šyla šemšerjom,
kotraž bēšche so šesčla a Wōži dom tak napjelni so wschitke kšody
polne ludži štejachu. Šich wjele i žyła žaneho mēšta njeje na-
makalo. To bēšche woprawdže pschemōžazy napohlad tutōn psch-

plinjeny Boži dom. Prědowanje mješče na herbskim kemschenju knjes farat Handrik-Gusczanski kiz na sakozku Ses. 54, 2. 3. nutrnje pschipošluchazej wošadze pschimoła:

Rošćer wutrobu šćeroko w lubosczi k mišionstwu a njelutuj prózy.

1. Bóh sam czi to pschifaje,
2. Bóh wšchitku prózu bohacze saplaczi.

Serbstej Božej službje šo němste kemschenje pschisamkny. Tež pschi němstej Božej službje běšče Boži dom hacž do pošlednjeho městna wobšadzeny. Šwjedzeńste prědowanje džeržesche nětko knjes kaplan Ršchijan-Godžiški po telišče Sap. štut. 8, 26—36. Na sakozku tuteho tekstta wón k krašnymi šłowami rošestaji. Romornik k Murškeje pokasuje naš na polo mišionstwa.

1. Kaš pohanjo wěrneho Boha pytaju,
2. kaš psches šwjateho Ducha jeho namakaju,
3. kaš potom po šwojej dróšy cžahnu k wješćosću.

Waktarnu službu wobštarachu na herbskim kemschenju št. Mrosak-Grodzišćezanski, Mrosak-Lupjanski, Šmisch-Godžiški a na němstkim kemschenju št. Šyntora-Minakanski, Wiczas-Mošćezicžanski, Štentsch-Wjelecžanski. Kaš jara štaj wobaj předarzej srošnikkej wutroby šahoricž k lubosczi ša štut šwjateho mišionstwa, to pokasuje kolekta psched žyrtwinskimi durjemi šhromadžena, kotraž mješče wunošćt wot 296 hriwnow a 7 np. Š porjenschenju Božej služby a k natarjenju kemscherjow na wobemaj kemschomaj služesche krašna žyrtwina hudžba wot mješchaneho šhora pod wustojnym wobjenjom knjesa šantora Šmole wustojnje wumjedžena. Wšcho je šo derje radžiko. Budesteczanska wošada móže k wješćosću wróczo hladacž na šwój mišionstki šwjedžen a Bóh daj, šo by luboscž ša tutón šwjaty štut štajnje w njej žiwa wostala.

Myšle se šwjateho pišma.

1.

Mark. 9, 30—41.

+ Ponižnym dawa Bóh hnadu.

Hladaj šo, šo njebychu horde myšle do twojeje wutroby pschisćte a šo tam šakorjenike, šo mašć šo ša lěpscheho, Bohu špodobnišćeho hacž teho abo druhého. Šordoscž běšče přeni hrěch a je pschezo hišćezje najšóršči, pschezo hišćezje žórto wjele druhich hrěchow. Bóh šteji napšćezjowo hordym, ale ponižnym dawa wón hnadu.

Njemyšl šebi, šo šy, dokelž šy šhudny a hubjenny, psched hordoscžu šahowany. Šy móžesch šwontownje žyle niški byčž a tola šnutštownje žyle hordy. Potom n. psch. hdyž šebi myšlišć, šo dyrbi tebi Bóh, dokelž mašć tudny telko cžerpicz, junu wošebite cžekne město pschipošlacž. Wopomni — šamo wucžobnizy psched tajšej hordoscžu šahowani njeběchu a šamo niž na pucžu do Šerušalema, hdyž tón knjes w šwojej wulkej ponižnosćzi přiedny nich džesche a jim praji, šo cžyšće šwoje žiwjenje wostajicž. Kaš mohla twoja wutroba psched hordoscžu šahowana byčž!

My nješmemy šo jedyn wysche druhého postajicž, ale jedyn pod druhého. Ščtož cžze junu přeni byčž, dyrbi tu pošledni byčž cžyčž. Ššluzenje dyrbi nam najwjetšča cžescž byčž. Šdyž je nam šluzenje najšubsche, hordoscž do wutroby njemóže. Cžze dha šo tebi prawje šluzicž? abo cžzesch radšćo šebi šluzicž dacž? Ššamo najnižšćemu šluzicž, k temu nješměšć šo ša dobreho mēč. Wobhladaj šebi tola teho šbóžnika! Wón džeczo wokošča. Kaš lubo ma šłabe džeczo — tak lubo šo cžze, ščtož ščto džescžu k lubosczi šćini, tak wobhladowacž, kaž by to jemu šamemu cžinik! Mjeje to šnano w twojej blišćosćzi šhude — wopusćezene džeczo, kotremuž móžesch Šesufa dla w lubosczi šluzicž? Pschemyšl šebi! —

A dale: Ššamo tym dyrbišć šluzicž, kotšiz š tobu ša Šesufom nješhodža. Šy džē jim do wutroby hladacž njemóžesch, widžecž njemóžesch, hacž Šesufa runje tak lubuja kaž ty, na kóždy pad ma jich Šesuf runje tak lubo kaž tebe, je šo runje tak derje ša nich na ššiz pschibicž daš kaž ša tebe. Wón cžze jich, hdyž ššawnje pschecžjowo njemu nješbu, do šwojich pschecželow licžicž. A ty cžyšć prajicž: Ščto woni mje štaraja? — Ššnano šu tebe hižo k někotrej šhanku wody napowali a tón knjes je jo widžal a budže jim šaplacžicž. O kaš tebe do haniby štaja — hdy by ty jim šluzicž nochyšć! Cžzesch-li horje, — dyrbišć najpřiedny dele!

2.

Mark. 6, 1—6.

— Móže Šesuf tebe šahojicž?

Wón to móže, pschetož jemu je data wšchitka móž w njebjěšćach a na šemi. A tola jenož k jenyj wumēnjenjom. Wón móže to jenož, hdyž ty do njeho wēriscž a jeho šłowo rad pschimosmješć. To czi ludžo w Nazarecze njecžinjachu, runjež jeho hižo dlēje a lēpje hacž czi drusy šnajachu, teho dla jim pschi wšćej šwojej dobrej woli pomhacž njemóžesche. Woni drje jeho lubošne šłowa wo hnadze Božej radži šlyšćachu, ale šłowo wěrnosćze, kotrež jich šwēdomnje ščtrafowasche, bēšče jim krute. Tež ty rad šlyšćišć, hdyž wón tebi praji, šo cžze tebe šbóžneho cžinicz, tebi mēr dacž ša twoju dušću. Cžzesch pak tež šlyšćecž, hdyž wón tebi praji, šo šy šhudny hrěšćnik, kiz dyrbi bješ njeho šhubjenny byčž abo myšlišć šebi, šo šy pschezo šwēru šwoju pschišćušćnosć psched Bohom a cžłowjekami cžinik? Šeno, hdyž wšchitke jeho šłowa wēriscž, móže wón tebe šahojicž.

Ššwjata trojiza.

Šłób: O Božo lubošny.

Cze, Wótčze, šhwalimy,
Mój Bóh a moje šwětlo,
Kiz mje šam štworik šy,
Mi dušću da a cžěto,
Mje, Wótčze, lubujesch,
A šdžeržišć žiwjenje,
Tu pschezo šwarnujesch,
Wot mojej' mlodošćze.

Cze, Ššyno, šhwalimy,
Šam k wumóženju daty,
Ššo ša naš podak šy
Psches krej a rany, šwjaty,
Naš šmjerčzi wutorhny
Š wēczneho pošlecža:
My džak czi dawamy,
Nětk pošni wješćela.

Budž, DUCHO, šhwaleny,
Našć hnadny trošćtar šwjaty,
A nam k njebjā pošćany,
Wot Wótza, Ššyna daty,
Kiz dušću woššewi,
We nušy poššlyni,
Šdyž šym w hubjenštwi,
Trošćt, pomoz wudžěli.

Cze, Božo, šhwalimy,
Kiz Bóh šy wēcznje žiwy,
Tón cžłowjek štworjenny
Njech cžesczi twoje džiwy;
Cze, Wótčze, šhwalimy
A Ššyno, DUCHO, šam
Czi, šwjaty, řekamy
Šacž do wēcznosćze tam.

Czi, šwjata Trojiza,
Nětk k džakom ššpewamy,
Tež šyla jandželška
To šwjate, šwjate damy;
Š wutrobnym šhwalenjom,
Šo žyle ššescž'janštwu
Cze cžesczi k modlenjom
Do cžšća wēczneho.

E. Š.

„Pomhaj Bóh“ je wot nětka niž jenož pola knjesow duchownych, ale tež **we wšćech pschēdawarňach „Ššerb. Nowin“** na wšćach a w Budyšćinje dostacž. **Na ščtwórcž lēta** placzi wón **40 np.**, jenošliwe cžizla šo po **4 np.** pschedawaju.